

[Finansministeren.]

forkert. (*Rager*: Undskyld, nej, det var mig, der sagde forkert!). Så er det godt; jeg prøver at svare alligevel. Der er på en række områder forskelle mellem det regnskab, der aflægges i henhold til bogføringsloven, i henhold til aktieselskabsbestemmelser o. s. v., og det regnskab, der kræves af skattemyndighederne, og det vil der også fortsat være.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* til justitsministeren.

Agter justitsministeren at fremsætte forslag til revision af konkursloven?

Ninn-Hansen: Det spørgsmål, jeg ønsker at stille: Agter justitsministeren at fremsætte forslag til revision af konkursloven? er ligesom det forrige spørgsmål, der blev stillet af det ærede medlem hr. *Rager*, foranlediget af handelsministerens forslag til bogføringslov og det i forbindelse hermed fremsatte forslag til ændring af enkelte af konkurslovens bestemmelser. Den højtærede handelsminister fremsatte ved første behandling af disse forslag en udtalelse om, at justitsministeren muligvis vil overveje en almindelig revision af konkursloven. Jeg må forstå det således, at den højtærede justitsminister deler det synspunkt, jeg ved den lejlighed fremførte, at konkursloven på flere områder er utidssvarende, og jeg håber derfor, at den højtærede ministers overvejelser må føre til et positivt resultat.

Der foreligger righoldigt materiale til brug for den højtærede ministers overvejelser. I 11 år, fra 1930 til 1941, har en kommission gennemarbejdet sagen og fremkom efter afholdelsen af 94 plenarmøder og 154 udvalgsmøder med et forslag til en lov om gældsordning. Kommissionen var meget alsidigt sammensat af repræsentanter for flere grene af erhvervslivet, fra banker og fra kreditforeninger. Også fra den juridiske sagkundskab foreligger en række kritiske udtalelser om konkursloven, og de ændringer, der er sket i europæiske konkurslove, bl. a. i de svenske og norske love, må vel ligeledes være af interesse.

Når konkursloven trods betænkningen af 1941 ikke har gennemgået en omfattende revision, formoder jeg, det skyldes de ekstra-

ordinære økonomiske forhold under og lige efter krigen. Den stigende konkurrence synes imidlertid at gøre kravet om en lovgivning, der svarer til de nuværende mere normale økonomiske forhold, aktuelt. Konkursbegæringernes antal er i den sidste tid steget, men i almindelighed opnås frivillige gældsordninger. Jeg tror, gældsordninger kan være af betydelig større interesse for kreditorerne og samfundet end konkurser. Men den nuværende lov yder ikke alle kreditorerne tilstrækkelig støtte ved ordningernes tilvejebringelse, og den højtærede handelsministers forslag i forbindelse med bogføringsloven kan hindre gældsordninger og medføre flere konkurser, hvilket er særlig uheldigt for de kreditorgrupper, den nuværende lov stiller ringere, end det er nødvendigt. Håndværkere og de fleste butikshandlende, der har ydet fallenten kredit, lider særlig store tab ved konkurser. De har i almindelighed ydet kredit uden at opnå nogen sikkerhed og får således den simple kreditors lidet misundelsesværdige stilling.

Selvom konkursmassen er af en vis størrelse, vil midlerne i regelen være opbrugt til den meget dyre administration og til opfyldelse af de privilegerede kreditors krav. En ændring, der bevirker, at boets behandlingsmåde bliver smidigere og billigere, er tiltrængt, men jeg tror endvidere, der må skabes mere ligestilling blandt kreditorerne gennem en begrænsning af antallet af privilegerede grupper. Kan det være rigtigt, at det offentlige kræver og får alt, hvad fallenten skylder i skatter af enhver art, ja, selv for bunden opsparing, når det bevirker, at der ingenting bliver til købmanden, der har leveret forbrugsvarer, til håndværkeren, der har foretaget nødvendige reparationer, og til den unge, økonomisk svage forretningsmand, der har været nødsaget til at yde fallenten en udstrakt kredit for at beholde ham som kunde? Skatteprivilegiets betydning overfor de mange kreditorer var måske ikke så stor i 1872. I dag kan dette og andre privilegier samt de mange separatister, der opnår deres stilling gennem ejendomsforbehold, bevirke, at de får alt, medens en stor gruppe af erhvervsdrivende får en minimal eller ingen dividende. En begrænsning af skatteprivilegiet og en ændring i konkursordenen, så